

[Gøting.]

for de bilruter, der har størst behov derfor, lettes.

Finansministeren (Kampmann): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Holmberg har sagt, at denne sag har haft et mærkeligt forløb. Det ærede medlem ved, at jeg var modstander af at nedsætte vægtafgiften, og det var baggrunden for, at det var vanskeligt at komme rutebilejerne til hjælp. Jeg blev så efter forhandling med rutebilejerne klar over, at der var visse ruter, der kunne være i vanskeligheder, og fremsatte mit lovforslag, hvorefter man gav refusion pr. plads. Så kommer jeg over i udvalget, og dér er man ikke helt tilfreds med, at der skal gives refusion på denne måde; man ønskede, at refusionen skulle differentieres — som det nys er sagt — efter sidde- og ståpladser. Så går jeg i forhandling med udvalget og bøjer mig herfor. Vi er således praktisk talt enige. På et meget sent tidspunkt af forhandlingerne kommer så pludselig venstre og de konservative og vil have vægtafgiften nedsat — altså et principielt spørgsmål, man tager op ved denne lejlighed. Jeg tror nok, at jeg vil overlade til det høje ting at dømme om, hvem det er, der driver motorafgiftspolitik i denne sag.

Fuglsang: Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi vil stemme for den lettelse, som lovforslaget indebærer for rutebilerne. Jeg vil dog samtidig sige, at det forekommer mig at være en noget omstændelig måde at gøre det på: først at opkræve pengene og dernæst at refundere dem. Vi har da heller ikke til dato fået nogen redegørelse, som på en fornuftig måde forklarer, hvorfor man har valgt denne indviklede fremgangsmåde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 90 stemmer; 54 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Tilskud til de anerkendte arbejdsløshedskasser m. v.).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2732, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 335).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Aksel Larsen og Lynnerup Nielsen:*

Til § 3.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. For så vidt en anerkendt arbejdsløshedskasse træffer bestemmelse derom, ydes der som tillæg til understøttelsen til sådanne medlemmer, der i tidsrummet 1. oktober 1957-31. marts 1958, begge dage inklusive, har været afkontrolleret som ledige i mere end 40 dage, af kassen en ekstrahjælp pr. afkontrolleret dag på 2 kr. for forsørgere og 1 kr. 30 øre for andre forsikrede for indtil 50 dage.“

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Alfred Jensen: Vi står nu foran vedtagelsen af et lovforslag, der indeholder bestemmelser om, at der kan ydes en ekstrahjælp til arbejdsløse, en ekstrahjælp, der kommer til at andrage 100 kr. for forsørgere og 65 kr. for andre forsikrede. Denne hjælp er kærkommen, og meddelelsen om, at den er vedtaget, vil blive modtaget med tilfredshed. Man skal imidlertid ikke se bort fra, at der den dag, da man skal til at gøre dageantallet op for de forskellige arbejdsløse, vil være adskillige, der må konstatere, at de ikke opfylder betingelserne for at få denne hjælp, idet de nemlig ikke vil komme op på en ledighed af 90 dage. Derfor vil der hos dem, der har 88, 85 eller 80 dages ledighed, være utilfredshed med, at der ikke er mulighed for at give dem, der har en så lang ledig-